

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Larin Anatoli Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, cu viza de domiciliu în or. Xxxxx str. Xxxxx, ap.xx, domiciliat r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 29.11.2019-21.08.2020
2. *instanța de apel:* 22.10.2020-16.03.2021
3. *instanța de recurs:* 13.05.2021-09.06.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 august 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Larin Anatolie Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, (parte vătămată Cațer Simion) – la 1 (unu) an închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, (parte vătămată Radov Vadim) - la 1 (unu) an închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (parte vătămată ACC- 540) – la 1 (unu) an închisoare;

- art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, (parte vătămată ACC- 540) - la 9 (nouă) luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Larin Anatoli pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilită lui Larin Anatoli pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Larin Anatoli, la data de 07 septembrie 2019, între ora 15:00-15:30, urmărind scopul sustragerii

bunurilor altei persoane, prin acces liber a intrat în scara blocului nr. xx din str. Xxxxx mun. Xxxxx, unde din holul etajului 10, a sustras pe ascuns o bicicletă de model „ARISE”, de culoare neagră combinat cu verde și albastru, în valoare de 2600 lei, ce aparține lui Cațer Simion, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută. În urma acțiunilor intenționat infracționale ale lui Larin Anatoli, părții vătămate i-a fost cauzată pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 2600 lei.

Tot Larin Anatoli, la data de 25.11.2019, aproximativ la ora 14:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în holul etajului 3 a blocului locativ nr. xx de pe str. Xxxxx mun. Xxxxx, pe ascuns, a sustras o bicicletă de model „Crosser” la prețul de 4000 lei, ce aparține lui Radov Vadim, apoi cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, în rezultat cauzând părții vătămate daună considerabilă, în sumă totală de 4000 lei.

Tot Larin Anatoli, de la data de 28.03.2020 până la data de 24.04.2020, aproximativ la orele 16:30, planificându-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în interiorului blocului locativ situat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, scara xx, de unde pe ascuns a sustras 7 furtunuri anti incendiare, în valoare de 3500 lei, ce erau la evidența contabilă a ACC-55/469, astfel cauzându-i părții vătămate ACC-55/469, prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 3500 lei.

Tot Larin Anatoli, la data de 23 aprilie 2020, aproximativ la ora 08:45, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin acces liber, a pătruns în scara nr. 2 a blocului locativ situat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ce aparține ACC 55/540, de unde pe ascuns a sustras 5 furtunuri anti incendiare, fiecare la prețul de 388 lei, însă acesta nu a reușit să însușească bunurile sustrate din motive independente de voința sa și anume că, a fost depistat și stopat de către Stratulat Petru, care activează în calitate de agent de pază în cadrul asociației ACC nr.55/540.

Astfel, instanța de fond a încadrat faptele inculpatului Larin Anatoli în baza: art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (parte vătămată Cațer Simion); în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (parte vătămată Radov Vadim Xxxxx); în prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (parte vătămată ACC-55/469); în baza art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, *ca*

tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane (parte vătămată ACC-55/540).

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Larin Anatoli să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (partea vătămată Cațer Semion) – la 1 (unu) an închisoare; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (partea vătămată Radov Vadim) - la 1 (unu) an închisoare; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (partea vătămată ACC-55/540) - la 1 (unu) an închisoare; art. 27, 186 alin. (1) Cod penal (partea vătămată ACC-55/540) – la 9 (nouă) luni închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv a-i stabili lui Larin Anatoli, pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, a indicat că:

- instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului Larin Anatoli, examinând cauza penală conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală însă, consideră, că prin sentință a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, dat fiind faptul, că a fost aplicat art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Larin Anatoli, fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani;

- instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Larin A., prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 iunie 2017, a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, iar prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni i-au fost aplicate prevederile art. 92 Cod penal, fiindu-i înlocuită partea neexecutată a pedepsei cu închisoare, în 240 ore muncă neremunerată, pe care a executat-o deplin la 03.07.2018 și din nou a săvârșit infracțiuni;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpatul nu a recuperat pagubele cauzate prin infracțiunile comise părților vătămate Cațer S., Radov V. și ACC-55/469, din care considerente consideră aplicarea art. 90 Cod penal nejustificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, doar în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Larin A., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (pe episodul părții vătămate Cațer Simion), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (pe episodul părții vătămate Radov Vadim), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (pe episodul părții vătămate ACC-55/469) și art. 27, 186 alin. (1) Cod penal (pe episodul părții vătămate ACC-55/540), și, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit acestuia pedeapsa după cum urmează: în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (parte vătămată Cațer Simion) - 1 (unu) an închisoare; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (parte vătămată Radov Vadim) - 1 (unu) an închisoare; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (parte vătămată ACC-55/469) - 1 (unu) an închisoare; art. 27, 186 alin. (1) Cod penal (parte vătămată

ACC-55/540) - 9 (nouă) luni închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Larin Anatoli, pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis – fiind exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca Larin Anatoli să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În motivarea soluției, instanța de apel examinând probatoriul, a considerat dovedită vina inculpatului Larin Anatoli, în comiterea infracțiunilor menționate.

Instanța de apel a reținut, că sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, iar temei pentru a interveni în sentință, din oficiu, în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, lipsește.

În viziunea instanței de apel, prima instanță a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, reținând faptul că, inculpatul a recunoscut integral faptele incriminate, prezența circumstanțelor atenuante ca acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră.

Or, în acest context, instanța de apel a considerat că, instanța de fond pripit a conchis că, în privința lui Larin Anatoli sunt aplicabile prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior, a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, fapt ce denotă că, inculpatul nu a pășit pe cale corijării, or, acestuia i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că, cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind din nou infracțiuni cu intenție, din care considerent, sentința contestată la caz, urmează a fi casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, în temeiul art.90 Cod penal.

În calitate de circumstanțe atenuante sau agravante conform art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului Larin Anatoli, instanța de apel nu a reținut.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a stabilit, că inculpatul Larin Anatoli anterior, la 13 iunie 2017, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, i-au fost aplicate prevederile art. 92 Cod penal, fiindu-i înlocuită partea neexecutată a pedepsei cu închisoare, în 240 ore muncă neremunerată, pe care a executat-o deplin la 03.07.2018 și din nou a pășit pe cale infracțională.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a ținut cont, că inculpatul nu a recuperat pagubele cauzate prin infracțiune, comise părților vătămate Cațer S., Radov V. și ACC-55/469, astfel a considerat, că aplicarea față de inculpat, anume a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, în limitele solicitate de către procuror, va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, ori aplicarea condiționată a pedepsei cu închisoare, nu va

atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, stabilirea unei pedepse condiționate, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat a altor infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a reținut, că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Larin Anatoli, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, antecedente penale sunt stinse, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așa dar, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, justificat acestuia i s-a numit o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, însă în sensul dat, instanța de apel va dispune executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără a-i fi aplicată instituția suspendării condiționate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, anume pedeapsă cu executare pe un termen de 2 ani închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- soluția adoptată de către instanța de apel, în partea stabilirii pedepsei, este prea aspră și inequitabilă în raport cu fapta săvârșită;

- judecarea cauzei penale a avut loc în procedură simplificată, pedeapsa stabilită definitiv de instanța de apel, de 2 (doi) ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, consideră că nu este echitabilă, ținând cont de circumstanțele cauzei, de factorii importanți și determinați ai cauzei, de caracteristica inculpatului și de starea sănătății acestuia;

- instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de circumstanțele și caracterul infracțiunii săvârșite, care prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă. De motivul și persoana celui vinovat, de căința sinceră a inculpatului în cele comise, recunoașterea vinei, colaborarea cu organul de urmărire penală în efectuarea

investigației efective, de circumstanțele cauzei ce atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia;

- circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal, în speța respectivă constituie faptul că, inculpatul anterior a mai fost condamnat;

- cauza a fost examinată în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală;

- prin aplicarea art. 90 Cod penal, care se încadrează perfect la examinarea prezentei cauze și este legal aplicabil, consideră că instanța de fond corect a suspendat executarea pedepsei, acordându-i-se termenul de probă, și-a atins scopul aplicării pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal. Ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, instanța de fond întemeiat a suspendat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 ani;

- instanța de judecată ierarhic inferioară incorect a aplicat regulile de cumulare a sentințelor, aplicând o pedeapsă prea aspră și inechitabilă în raport cu cumularea pedepselor. Iar pedeapsa mai aspră nu va atinge scopul și va îngreuna mai mult situația inculpatului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Cecan M. în numele inculpatului, invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând a menține sentința,*

prin care lui Larin A. i-a fost aplicată pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunilor art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor contra patrimoniului, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (3 episoade), art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, (1 episod), cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 97 v. IV), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă, iar sancțiunea art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării acesteia, stabilită lui Larin Anatoli pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, însă instanța de apel a casat parțial sentința, doar în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care a exclus aplicarea art. 90 Cod

penal, dispunând ca pedeapsa aplicată lui Larin A., conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, de 2 ani închisoare, să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel, a admis apelul procurorului și a casat sentința parțial, în partea stabilirii pedepsei, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul nu este la prima abatere de la lege, cu toate că, antecedentele penale sunt stinse, anterior a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, fapt ce denotă că, inculpatul nu a pășit pe calea corijării; circumstanțe atenuante sau agravante, conform art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost reținute; inculpatul nu a recuperat pagubele cauzate; infracțiunile săvârșite se atribuie la categoria celor mai puțin grave și ușoare, fiind săvârșite din intenție, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut vina, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Larin A. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Larin A., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d); 27, 186 alin. (1) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de*

probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că, nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate și considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat nici circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că, anterior inculpatul a mai săvârșit, inclusiv infracțiuni similare prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare (f.d. 37-40 v. I), astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Larin A. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare, de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe fiecare episod, câte 1 an închisoare, iar în baza art. 27, 186 alin.(1) Cod penal, 9 luni închisoare. Totodată, justificat fiind aplicate în prezenta speță și prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit definitiv lui Larin A. pedeapsă cu închisoare pe un termen 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că, pedeapsa aplicată este prea aspră și inechitabilă în raport cu faptele săvârșite.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Larin A., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan M. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Larin Anatoli Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 09 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir